

[Pia Kjærsgaard]

Tvang er af det onde og et svaghedstegn fra regeringen.

Regeringens økonomiske reform eller rettere omrokeringsplan indeholder også nye vandafgifter – penge, man vil kræve ind, bl.a. fordi man skal holde prestigeprojekter som Storebæltsbroen, naturgas og lignende milliardprojekter i gang.

Er denne debat nu sat i gang af regeringen for at få en vurdering af denne omposteringsreform, eller er den iscenesat for at få alle de argumenter, man overhovedet kan få fra Socialdemokratiet? Det fremgår alt for tydeligt af referatet fra statsministerens tale, s. 9, hvor der står: »For at kunne genoptage forhandlingerne under en eller anden form er det naturligvis vigtigt, at det bliver klart, hvorfor Socialdemokratiet ikke kunne acceptere forslaget som forhandlingsgrundlag.«

I Fremskridtspartiet synes vi, der stadig væk er for meget råb til Socialdemokratiet – et råb om at komme tilbage, så man kan føre socialdemokratisk politik som hidtil, et råb om at redde regeringen fra at indgå en aftale med Fremskridtspartiet, hvori der indgår offentlige besparelser, når det gælder økonomisk reform. Det kan næsten ikke siges tydeligere.

Alligevel håber Fremskridtspartiet, at der blandt regeringspartierne er medlemmer nok til, at der kan presses på, så der bliver ført en ikkesocialistisk politik til gavn for erhvervsliv og befolkning – en politik, hvor man sætter den danske skatteydere højt i forståelse af, at det er helt urimeligt med en gigantisk offentlig sektor.

Indrømmet, det kræver mod at gennemføre sådanne foranstaltninger, men det er altså nødvendigt, så nogle af de flere hundrede tusinde kan komme i arbejde og vi kan få gang i afviklingen af vores gæld til udlandet – den gæld, som forøges hvert år, hvor der laves alt for dårlige forlig med socialdemokratiske fodaftryk.

Fremskridtspartiet er blandt de partier, der gerne ser en mere langsigtet aftale i gang med regeringen, og det vil kunne lade sig gøre med lidt imødekommenhed fra regeringens side.

Der er jo tale om en mindretalsregering – det erkender vi i Fremskridtspartiet – som skal have andre til at hjælpe med at skaffe et flertal. Derfor håber vi inderligt på regeringens forståelse for Fremskridtspartiets beskedne ønsker, så der kan føres en ikkesocialistisk politik.

Fremskridtspartiet finder det selvfølgelig utilfredsstillende, hvis vi medvirker til finanspolitiske stramninger og regeringen straks efter tillader yderligere offentlige udgifter i enighed med andre partier.

Men lad os nu prøve, om vi ikke kan få en finanslov i hus ved hjælp af det ikkesocialistiske flertal. Lad os prøve, om vi ikke kan få en finanslov i hus, hvor vi får lettet dagligdagen og skatten for den danske befolkning. Lad os prøve, om vi ikke kan få en finanslov i hus, hvor vi gennemfører de offentlige besparelser, som skal til, hvis vi skal have lettet skatte- og afgiftstrykket, men det kræver altså et modspil, det kræver lidt initiativ fra regeringens side. Det kræver, at man seriøst samarbejder om at forhandle med Fremskridtspartiet. Derfor stiler Fremskridtspartiet – det er det, vi allerhelst vil – efter at få en flerårig aftale med regeringen, så Danmark kan bringes godt ind i EF's indre marked, men lad det komme an på en prøve, lad os se, om vi kan få finansloven i hus – det vil Fremskridtspartiet fortsat arbejde seriøst på.

Marianne Jelved (RV):

Regeringen har nu i nogle måneder forhandlet med Socialdemokratiet om reformer. Der er lavet adskillige udspil og forslag, og det sidste – den økonomiske reform – blev forelagt Socialdemokratiet fredag den 13. oktober 1989. Men hvad skete der? Forhandlingerne blev afbrudt tirsdag den 17. oktober. Regeringen havde ifølge de socialdemokratiske forhandlere stillet et ultimatum. Dette er ikke korrekt.

Torsdag den 2. november gav statsministeren i Folketinget en redegørelse om regeringens forslag til økonomisk reform. Den økonomiske reform er nu engang regeringens grundlag for de videre forhandlinger, og der er ikke tale om noget ultimatum.

Det er vanskeligt, tror jeg nok, for de fleste – både inden for og uden for Christiansborg – at forstå, hvad der foregår, og alt imens farer udviklingen forbi og uden om Danmark, og den danske befolkning lades i stikken.

I Sverige ser det ud, som om Socialdemokratiet har forhandlet sig frem til en skattereform med Folkepartiet. Den forventes offentliggjort i løbet af i dag, og den betyder, så vidt vi erfarer, at marginalsatserne sænkes væsentligt. I 1991 vil den svenske skattereforms konsekvenser være en sænkning på 15 pct. for indkomster på